

mogo na boljše obrnile. Tujec bode moral plačati pri uvozu svojih vin precej visoko colnino, ki bode prvič kaj dobro ugajala našim državnim blagajnam (kasam), drugič pa bode naše vinorejce varovala pred prevelikim uvozom tujega blaga, kar bo gotovo dalo domačemu večjo veljavo in tudi — boljše ime, kar ga je sedaj imelo. Vsaktera mešanica se je namreč dosedaj prodavala za pristno domače blago, in tako je prišlo, da so naši vinogradniki pri posameznih domačih kakor tudi inozemskih kupcih svoje posebeno ime izgubili, ja, celo na slab glas so prišli. Godilo se je toraj vsaj enkrat tudi za naše vinorejce nekaj, česar so bili v resnici potrebni in česar jim je bila država v resnici dolžna storiti.

V zadnjih letih se je povprečno 1 milijon meterskih stotov (centov, kar pomenja približno ravno toliko hektolitrov) italijanskih vin v našo državo uvažalo. Temu pa je konec. Do konca letošnjega leta smejo Italijani le še 450 tisoč met. stotov na Avstrijsko-Ogrsko spraviti, potem pa bodejo s svojo vinogradi težko tako k nam silili, kakor dosedaj, kajti plačati bodejo morali zanaprej 20 goldinarjev za zlatu (za dobo provizorija), oziroma 60 kron uvožne colnine za vsak meterski stot, medtem ko so dosedaj od svojih belih vin plačali samo 6 gold. 50 kr., od črnih (Marsala) po 7 gold. 50 kr. uvožne colnine za meterski stot. Ta naprava bode jim najbrž sapor dobro zaprla in njihovo predrznost nekoliko brzdale.

Jako veselo je tudi slišati, da so zagovorniki naših interesov nam zagotovili colnine prosto izvažanja našega lesovja na Italijansko. Našega lesa (večinoma žaganega) gre na leto povprečno za 50 milijonov kron na Italijansko, in ta svota že hoče za naše producente nekaj pomeniti. To je v prvi vrsti na korist naše sosednji deželi Koroški, deloma pa tudi Štajerski in Kranjski.

Da se je v novi trgovinski pogodbi z Italijo odpravilo dosedanje colnine prosto izvažanje konj na Italijansko, to nam naj ne teži srca, ker to zadeva predvsem našo polubrate unkraj Litave — ohole Litvanje.

Ta jako važna pa tudi potrebna nova trgovinska pogodba jasno kaže, da država vendar zamore tu tam kaj ukreniti v blagor svojih davkoplačilcev, ako hoče; želeli bi le bilo, da bi ji tudi v prihodnje ne manjkalo volje in resnosti.

Vojska med Rusi in Japonci.

Iz bojišča v najnovejšem času ni došlo kaj pomembnega. Pravi se pa, da bode pri Mukdenu vselej prišlo do velike bitke, akoravno se Japonci previdno resnemu spopadu izogibljejo. Pričakovana bitka bode znabiti odločilna za vso vojsko, gotovo bode ž njo konec letošnjega bojevanja. Črez namreč ni pričakovati večjih operacij.

Na Japonskem so brambovsko (vojaško) postavili drugačili in vsled novih zakonov si upajo Japonci prihodnje postaviti na bojišče celi milijon vojakov.

Rusi so se dosedaj nasprotniku vedno umikali.

Zvabiti so ga hoteli v nižave, kjer upajo imeti večjo bojno srečo, kakor so jo imeli na hribih in v gorskih soteskah. Rusi so od nekdanj najbolj ponosni na svojo konjico (kavalerijo), katerej pa seveda gorovje nikakor ni ugodno bojišče. V tem boju se je o ruskih kozakih (konjenikih) doslej še malo kaj slišalo, akoravno je bila Rusija v vseh svojih vojskah na te najbolj ponosna.

Ruski lajtenant princ Radziwill, kojemu se je posrečilo iz Port Arturja skozi sovražne čete do Mukdena priti, je ondi povedal, da si poveljnik porarturške trdnjave, general Stössel, še upa isto več mesecev držati. Ako ga ne bode premagala lakota, Japonci ga bodejo težko.

Spodnještajerske novice.

Imenovanje. Nj. Veličanstvo presvitli cesar imenoval je našega mil. g. knezoškofa Mihaela Napotnika za svojega tajnega svetnika, vsled kojega imenovanja so postali prevzvišeni vladika „eksclenca“.

Utopljenec najden. V Zabovcih je našel nek kmet mrtvo truplo Franca Kaiser-a, edinega sina ptujskega gosp. podžupana. Imenovani se je šel 8. avgusta t. l. v Dravo kopat in je pri tem utonil, kakor smo te svoječasnoro poročali.

Občinski odbor mesta Ptuj je v svoji seji dne 1. oktobra t. l. med drugim sklenil to-le: „Občinski odbor mesta Ptuj izjavi vsled sklepa v svoji seji dne 1. oktobra 1904 sledeče: Nečastno bi bilo za župana mesta Ptuj, gospoda Jožef-a Ornig-a, ako bi vložil tožbo zaradi podlega razžaljenja, povzročenega po listih „Slovenski Štajerc“ in „Slovenski Narod“, oziroma proti pisateljem lažnjivih člankov tikajočih se njegove osebe, priobčenih v tema listoma. Nadalje izjavi občinski odbor v tej seji (pri kateri gospod župan ni navzoč) soglasno, da so vse omenjena razžaljenja povzdignile čast gospoda župana ne le samo v oči občinskega odbora in v oči nemškega prebivalstva mesta Ptuj, temuč tudi v oči vsakega poštenega človeka. Občinski odbor toraj prosi gospoda župana Ornig-a, naj bode zadovoljen s priporočanjem, katero se je izkazalo njegovemu delovanju in katero se mu tudi sedaj izkazuje, in je prošnja, da bi ne vložil tožbe zaradi navedene razžalitvije!“

Razstava sadja v Mariboru. Dne 1. in 2. oktobra priredila je podružnica v Mariboru ces. kr. kmetijske družbe razstavo sadja, ki se je prav vrlo obnesla. Vsak obiskovalec je bil primoran pripoznati, da se je štajerska sadjereja v zadnjih letih zares povspela na takšno visočino, s kakoršno se zamorejo ponašati le najboljši in najimunitnejši sadjerejski kraji na svetu. Po zasluženju si je toraj naše sadje pridobilo dober svetovni glas, za kojega nas nevoščljivi tujci zares opravičeno zavidajo. Takšne razstave, kakoršna je bila ta, pa so tudi v resnici jako pripravne, da tuji kupci naše pridelke boljše spoznajo in ocenijo ter stopijo z našimi producenti (sadjerejci) v ožjo dotiko. Razstave sadja imajo pa še tudi to dobro na sebi, da spodbujajo naše sadjerejce starega